

ДОБРУДЖАНСКО ЗНАМЕ

DRAPEAU DOBROUDJAIN

ОРГАНЪ НА ВЪРХОВНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ СЪВЪТЪ

Урежда редакционенъ комитетъ

Исп. на редак. № 368.

Единъ брой 30 ст.

АБОНАМЕНТЪ:

ЗА БЪЛГАРИЯ ГОДИШНО 40 ЛЕВА.
6 МЪСЕЦИ 20

ЗА СТРАНСТВО 1 година 60

А ОБЯВЛ. СЕ ПЛАЩА ПО СПОРАЗУМЕНИЕ

АДРЕСЪ: в. „ДОБРУДЖАНСКО ЗНАМЕ“
УЛИЦА „ЦАРЬ КРУМЪ“ № 15. —

ИЗЛИЗА СРЪДА И СЖБОТА

Забравенъ дългъ.

Недавна ние пояснихме, че всѣко освободително движение се нуждае не само отъ постоянна и активна работа, а и отъ срѣдства. И въ това отношение, много върна си остава максимата спорѣдъ която движението не е освѣтъ отгласъ на интереса, който влагатъ всички — отъ първия до последния човѣкъ — къмъ него. Ние трѣбваше да отправимъ горчиви думи къмъ мнозина добруджанци. И съвѣтъ заслужено. Настанени на доходни мѣста било въ частни прѣдприятия, било на държавни и общински служби, тѣ като че ли се отчуждиха отъ движението, като че ли прѣстанаха да мислятъ за него, за това движение, което си е поставило най-високата отъ всички задачи — свобода и независимост на родната земя.

Какъ, иначе, може да се обясни факта, че тъкмо тия хора не посѣщаватъ събранията, не получаватъ вѣстника, не отдѣлятъ суми за членски вносъ, не подпомагатъ съ срѣдства, — материални и духовни — своето собствено дѣло? Та не е ли обидно да се констатира, че добруджанци съ никакво положение — слуги, работници, учители, дори горски стражари, отдѣлятъ отъ коравия си и недостатъченъ замѣтъ, за да посостигнатъ възвишения цѣль на движението, а търговци и банкери, директори и лѣкари и артисти, прѣдприемачи и други, съ се отдали на охолень животъ и не се смислятъ да подпомогнатъ? Не е ли срамно да се отбѣлзва, че до като честни и самоотвержени бѣдници съ всички неволи на несрѣтничкия животъ, оставили домъ и близки, днесъ ратуватъ за прѣуспѣване на добруджанския идеалъ, а визиранитѣ погорѣ категории, които иматъ и условия и възможностъ съ отпѣля къмъ тоя идеалъ и не проявяватъ никакъвъ интересъ къмъ него? Не е ли прѣстѣпно да се изтъкне, че за да оправдаятъ тъкмо всичката прѣстѣпност на поведението си, тѣ съчиняватъ или си служатъ съ съчинени отъ улицата клюки и небивалици? Не е ли скандално да се сѣдѣва една линия на поведението, която поддържа изъ основи освободителната акция на изнемогващия и горѣщо ламтящъ за свободенъ животъ и въздухъ народъ?

Не. Нашето лице се залива отъ срамъ при мисълта, че и

сега, когато прѣдстои рѣшителни дни, когато съдбоноснитѣ часове текатъ, когато акцията на угнетенитѣ и потиснатитѣ има всички изгледи да триумфира въ бъдаще, хора съ обществено положение, поставени добръ материално, ползуващи се съ влияние и връзки, не се впрѣгнатъ отъ малко-малко въ работа и не подпомагатъ дори съ незначителни срѣдства дѣлото на своята скъпа татковина. Тѣ забравиха и забравятъ, че безъ срѣдства, безъ работа, безъ активно участие, коренитѣ на това дѣло се подриватъ, тѣ забравятъ, че четиридесѣтъ хиляди съчинени и оглозгани отъ мизерията бѣжанци, потънали въ скръбъ и неволя, бродещи изъ села и градове, протегатъ ръка за помощъ, за да нахвалятъ съ слъзи своя и на чело дѣта си недостатъченъ и коравъ замѣтъ...

Не, не. Охолницитѣ всичко забравятъ, за да си спомнятъ някога, когато и за Добруджа ще изгрѣе гората на освобождението, че съ добруджанци, че ще има меснети, че ще трѣбва да се надварватъ кой по-голямъ пай да получи за смѣтка на своето гражданско безучастие днесъ!

Ромжия, ромжиската олигархия, безспорно не могатъ да не бждатъ доволни. Защото спокойни, невзмутимо спокойни изглеждатъ да съ заздравенитѣ обществено и материално добруджанци, защото тѣй най-добрь се услужва на заграбачитѣ и потиснитѣ.

Та нима е трудно да се схване, че по тоя начинъ най-лесно се услужва на Ромжия? Какво по-добро за нея отъ гражданското и срамно безучастие на виднитѣ и имотни добруджанци тукъ въ сърдцето на изстрадала България?

Нека тия добруджанци, обаче незабравятъ, че това поведението дълбоко огорчава, дълбоко възмущава бѣжанцитѣ и изобщо освободителното дѣло. И ние ще се видимъ принудени да отбѣлзваме имената имъ въ нашия вѣстникъ за назидание на настоящитѣ и бъдащитѣ поколения.

Нито единъ добруджанецъ не трѣбва да стои вънъ отъ организацията!

ВНИМАНИЕ ДОБРУДЖАНЦИ.

Ние отбѣлзвахме нееднократно какво между добруджанскитѣ емигранти се явяватъ лица, които подѣ формата на добродетели, използватъ ползжението за свои лични цѣли. Днесъ, обаче, трѣбва да добавимъ, че има и лица, които съ агентъ-провокатори, хора на служба на ромжиската общ. безопасност.

Очевидно, мѣчно е да се уловятъ тия агентъ-провокатори; мѣчно е да се схванатъ тѣхнитѣ намѣрения, слѣдователно, да бждатъ демаскирани. За тая работа се иска голѣма опитност и силенъ нюхъ. Добруджанци, чийто животъ е верига отъ тега и нещастия, убити отъ грижи за повседневния хлѣбъ, добри по душа, не могатъ да схванатъ цѣлитѣ на тия прѣдатели. И съ своята типична откровеностъ, тѣ изказватъ всичко каквото имъ тежи. Това, разбира се, чакатъ тия недостойни агенти. Тѣ лонсятъ всичко не само срѣщу богато възнаграждение, но и за да закрѣпляютъ своята бѣднина.

Добруджанци нека бждатъ внимателни. Нека не се изпускатъ прѣдъ когото щѣло и нещѣло за работа дори отъ лично, интимно естество. Една пѣлва, една разумна резерва се налага днесъ, повече отъ всѣкога.

Тѣ не бива да забравятъ, че ромжиската властъ си служи съ всички срѣдства и изразходва огромни суми за цѣлитѣ на шпионажа и пропагандата. Тя се е постарала да тури въ служба продажници, за да може по-бързо и по-ефикасно да съепва българщината.

Добруджанци иматъ единъ единственъ дългъ: да познаватъ хората и да бждатъ крайно внимателни. Тѣ не бива да забравятъ, че всѣка лекомислена поотхпка отъ тѣхна страна — невинна дори — се използва въ най-широкъ мащабъ противъ тѣхъ.

Иракия и самоопредѣлянето

Българската Лига за самоопредѣление на народноститѣ е изпратила слѣдната телеграма-протестъ по тракийския въпросъ:

The Union of Democratic Control.

„Рѣшението, взето въ Сан-Ремо за Тракия, е едно флагрантно насилствено свѣстѣние и неотемлимитѣ човѣшки права. Съгласно прѣбройването, извършено отъ френскитѣ окупационни власти, българи и турци, по отдѣлно и заедно, съставляватъ мнозинство въ страната спрѣмо гърци. Тѣ протестиратъ най-енергично заедно съ историята, етнографията, географията и морала противъ неосъществимото насилство. Отчаяни отъ тази неправда и жестокостъ на конференцията за мира, която туря гръцкия империализъмъ по горѣ отъ право, моралъ и човѣщина, българи и

турци отъ Тракия бѣгатъ масово, оставяйки слѣдъ себе си къщи, покълнина, добитѣкъ и непожънати ниви. По тоя начинъ се прѣдава на изгнание и мизерия най-многобройното и най-трудлюбивото население, което, доволно отъ установения между-съюзнически окупационенъ режимъ, се бѣ успокоило и прѣдало на мирна работа. Това масово прѣселение е единъ осезателенъ протестъ прѣдъ свѣта срѣщу едно рѣшение, което съдържа въ себе си зародишъ на непрѣдотвратими конфликти. Българската лига за самоопредѣление на народноститѣ, която е за миръ, редъ и правда на Балканитѣ, счита за свой дългъ да се отнесе до The Union of Democracy and to Comité Central etc. и да ги помоли да се застъпятъ направо и чрѣзъ своитѣ affiliés прѣдъ демокрацията въ Европа и Америка и въ името на мира, правдата и цивилизацията да настанатъ Тракийскитѣ въпросъ да се разрѣши чрѣзъ плебисцитъ, съ бюджета въ рака.

София, 31 май 1920 г.

Прѣдседателъ Д. Мишевъ, секретаръ Т. Цанковъ.

На това искане на Българската лига за самоопредѣление на народноститѣ се получи слѣдния отговоръ:

Лондонъ, 2 юни 1920 г.

Д. Мишевъ — прѣдседателъ на Българската лига за самоопредѣление на народноститѣ, София, България.

Драги господине,

Получихъ Вашата телеграма съ дата 31 май днесъ въ 5 часа сл. пл. и веднага изпратихъ прѣписъ отъ нея до вѣстникитѣ, до секретаря на работническата партия и до всички други организации на континента, свързани съ съюза за демократиченъ контролъ, също и държавния секретаръ а външнитѣ дѣла и до лордъ Робертъ Сесилъ.

Вашъ, Секретаръ Р. Морелъ.

Изъ Ромжия.

„Диминяца“ на нѣколко пѣти вече отбѣлзва, че въ Добруджа имало български чети. Въ броя си отъ 9 тогъ тоя вѣстникъ съобщава, че български чети били въпаднали ромжискитѣ постъ Екрено, че властитѣ арестували нѣкой си Бови Бручевъ...

Чети има, наистина, но тѣ съ съставени отъ прѣдрешени ромжески войници, които тероризиратъ ограбватъ населението. Ние дадохме за тѣхъ дори и имена. Лоша услуга прави на Ромжия вѣстникътъ съ публикуването на съобщения отъ тоя характеръ.

Ромжескитѣ парламентъ щѣлъ да се открие на 20 тогъ, понеже имало да се правятъ балотажъ въ Трансилвания и Банатъ.

Ромжеската кралица ще отпътува наскоро за Францил. Не е извѣстно дали ще се лѣкува, или ще има да изпълнява политическа мисия.

— Съобщаватъ отъ Букурещъ:

Прѣдставителитѣ на работницитѣ рѣшили да прѣкратятъ стачката при слѣднитѣ условия, приети отъ правителството: Възвръщането на работа на всички уволнени работници; признаването на работническитѣ съвѣти въ фабрицитѣ и работилницитѣ; прѣмахването на декрета за мобилизацията на стачкуващитѣ работници и тѣхното уволнение отъ служба; най-послѣ освобождение на всички арестувани работници.

„Ендепандансъ Румень“ като коментира съобщението, че въ дунавската комисиия, както и за Проливитѣ, се прѣдвизждатъ по двама делегати за великитѣ сили, а на малкитѣ прибрѣжни държави по единъ делегатъ и то само съ съвѣщателенъ гласъ; изказва недоволството си отъ това рѣшение, взето въ Санъ Ремо, дѣто се извършиха толкова много несправди.

Ромжескитѣ безжиченъ телеграфъ е заловилъ единъ болшевишки апелъ къмъ всички работници на свѣта противъ Польша.

в. „Дация“ се научава че Атинското правителство е получило отъ Бѣлградъ нота съ която Югославия иска Солунъ.

в. „Вишторулъ“ пише, че отъ западъ идатъ съобщения какво върховниятъ съвѣтъ е наклоненъ да поправи ромжескитѣ граници въ полза на Унгария. „Вишторулъ“ заявява, че това е невъзможно за Ромжия, защото тя не ще отстъпи.

Бъдещиятъ режимъ въ Иракия

Изявления на Милеранъ

На 10 тогъ френскитѣ м-търь прѣдседателъ Милеранъ е докладвалъ прѣдъ парламентарната комисиия за външнитѣ работи върху договора за миръ съ Турция. Франция поема мандатъ само върху Сирия. Киликия остава и за напредъ на Турция, но ще състави икономическа зона на Франция, която ще направи икономическата организация на тая областъ и ще назначава технически съветници. Турция става азиатска държава. Въ Европа, казатъ г. Милеранъ, Турция губи Източна и Западна Тракия, но тамъ се учрѣдватъ международни комисии съ много строга мисия.



СКРЪБНА ВѢСТЪ

Съобщаваме на роднини, приятели и познати за тежката загуба, която прѣтърпѣхме съ смъртта на многообичания и съпругъ и баща

Трифунъ Ив. Маджаровъ

(търговецъ — 48 години)

който почина моментално на 24 май т. год.

Силистра, май 1920 г.

Отъ опечаленитѣ.

ПОЛОЖЕНИЕТО

Както трябва да се очаква, условията за миръ наложени на победените, прѣдизвикаха голѣми недоразумѣния между побѣдителите. Въ срѣдата на тия недоразумѣния стоаха, разбира се, плячката, специалните облаги, грубитѣ интереси. Тѣй се обяснява, че нѣкои отъ великите държави — напримеръ Франция и Англия, сѣ се хванали за коситѣ. Изразъ на съществуващия конфликтъ ни даватъ вѣстниците имъ. До гдѣ ще стигне това положение? Мъчно може да се каже. Въ всѣки случай, резимята на договоритѣ ще се наложатъ. Една нова прѣоценка ще има за обектъ да измѣни много отъ онова, което се напласти въ Версайль, Ньои, Сант-Ремо и Лондонъ.

Че положението е тревожно, подсказва онова, което става въ Мала Азия, Индия, Армения, Тракия, Персия и дори въ Афганистанъ. Широкитѣ обществени маси сѣ на кракъ. Тѣ искатъ да защитятъ своитѣ интереси, които започватъ и свършватъ съ свободата и независимостта имъ. Можеха ли тия народи да се оставятъ като аргати въ ръцѣтѣ на жаднитѣ за грабежъ и плячкосване могъщи капиталисти и стоещитѣ задъ тѣхъ патрони?

Ограбването на България.

Американскиятъ професоръ Уилямъ С. Монро, добръ извѣстниятъ вервѣ българското общество авторъ на книгата „България и нейния народъ“ печата въ голѣмото и сериозно американско седмично списание „Ди-Ню Рипубликъ“, издавано въ Ню-Йоркъ, въ броя му отъ 14 априль едно писмо до редакцията на списанието, съ което уважаемиятъ професоръ, минаващъ за единъ отъ най-добри осведоменитѣ по балканскитѣ работи учени, и който е единъ отъ най-добритѣ и искрени приятели на България, — изказва набралото се въ благородната му душа възмущение отъ воплющата несправедливостъ и жестоки миръ, наложенъ на България, и апелира къмъ просвѣтената американска съвестъ да изиска едно справедливо и трайно разрѣшение на болната балканска проблема.

Ето писмото: Господине, Парижката конференция е трагедията на нашето поколѣние, единъ видъ новъ Виенски конгресъ, и то сѣ много по малко извѣстие, защото до като миротворителитѣ отъ деветнаестия вѣкъ бѣха невѣжби, прѣзиденти Уилсонъ и неговитѣ колеги имаха прѣдъ себе си едно изобилне отъ акуратни свѣдения върху проблемитѣ, които тѣ се заеха да уредятъ.

Ограбването на България, напримеръ, много е вѣроятно, че ще даде поводъ за една нова балканска война въ едно много близко бъдеще. Три четвърти отъ македонскитѣ вилаети сѣ населени съ българи, и всички македонски територии бѣдоха дадени на Гърция и Югославия отъ парижкитѣ мирови размителитѣ. Добруджанскитѣ санджакъ, населенъ съ едно смѣсно българско и турско население, биде утвърденъ на Ромъния, и югослависката източна граница биде докарана до сами-

Можеха ли тѣ да позволятъ на държавниците да приравнятъ тѣхната земя и богатствата имъ до състоянието на чифлици, въ които притежателитѣ нѣма да иматъ по-друга обязаностъ отъ тази — да работятъ за да не се ползватъ отъ богатата на своята работа?

Животътъ, прочее, върши своята работа. И никой не е въ състояние да спрѣ тази работа до тогава, до когато и малки и голѣми народи не ще се видятъ свободни отъ бримкитѣ на тиранията и грабежа. Защото: ако днесъ Тракия се заграбва отъ Гърция по настояване на Англия, ако Македония се подѣля между сѣрби и гърци безъ да се констатира гласътъ и желанието на народа, ако за Добруджа нищо не се говори, за да се задоволяватъ и за напредъ пакостнитѣ апетити на Ромъния, въпрѣки волята на добруджанци, това още не значи, че се тѣй ще върви. Не. Колелото на живота ще продължава да се върти до като стигне крайния си прѣдѣлъ: да се осигурятъ на всички най-скъпитѣ блага: свобода, независимостъ, съзидателенъ трудъ и добра прѣхрана. Отъ тука ще се иде и до блѣнуваното братство между народитѣ.

тѣ врати на българската столица, не защото тѣзи каази иматъ сѣрбско население, а защото хълмоветѣ доминиращи надъ града София трѣбва да бѣдатъ командувани отъ сѣрбски гарнизони, така щото да могатъ да обрватъ столицата на пепелище, въ случай че българитѣ покажатъ най-слабото разположение къмъ незначително политиката на своя западенъ съседъ. Въ всѣки случай, това е обяснението, прѣдставено отъ защитниците на Ньойския договоръ.

България направи грѣшка, като се присѣедини къмъ централнитѣ сили, обаче тя бѣ принудена да постѣпи така отъ авторитаристическото царско руско правителство. Ако Англия, вмѣсто Русия, би могла да уреди различията между Сѣрбия и България, послѣдната непрямо би солидаризирала съдебата си съ съюзникитѣ. Когато сложни оржжето си, България погледна съ надежда къмъ Америка. Обаче президентъ Уилсонъ не се показа достатъчно твърдъ въ Парижъ и не поиска едно справедливо разрѣшение на македонския въпросъ. Гръцкото злато и француската алчностъ прѣвъзмогнаха въ Парижъ и продадоха българитѣ. И Лойдъ Джорджъ, за да угоди на Франция, а президентътъ, по неизвѣстни причини, допусна извършването на тази несправда.

Ако грѣшкитѣ, сторени въ Парижъ, ще трѣбва да се поправятъ, то азъ съмъ убѣденъ, че инициативата трѣбва да бѣде взета отъ американцитѣ. Д-ръ Дейвидъ Старъ Джорджъ въ едно писмо, недавна обнародвано въ ваптитѣ колонии, изтъкна нуждата отъ незабавното ревизиране на договора. Не може ли американското обществено мнѣние да бѣде освѣтлено върху този въпросъ? Англия макаръ и да иска много да се поправятъ неправдитѣ спрѣмо България, не може да вземе инициативата. Тя е рамо до рамо съ Франция и изправена срѣщу нея въ всѣки жѣтъ на земното къл-

бо. Тя е винаги подъ „подозрението“. Ние не сме свързани съ такива връзки и стоимъ надъ всѣко подозрѣние. И ние трѣбва да поискаме едно справедливо и трайно разрѣшение на балканскитѣ проблеми.

Уилямъ С. Монро.
Монклеръ, Ню Джърси.

Изъ поробена Добруджа.

Писмо отъ силистренско.

24. V. 920 г.

Драги приятелю,
Тукъ положението е същото каквото бѣше по-рано.

Едно много важно обстоятелство стана, а то е, че Авериститѣ подадоха ръка на Такиститѣ и сега вече работятъ на едно. За никого не е тайна, че Таки Ионеску е голѣмъ българофобъ. Прѣди извѣстно време той е далъ декларация, че ще ечисти Добруджа отъ българската интелигенция и ще ромънизира всичко.

Споредъ менъ, само това обстоятелство е достатъчно за да прѣдположиме, че нищо хубаво, нищо сносно не чака българскитѣ елементи.

Дадохъ ми тържествено обѣщание, че ще ни гарантиратъ възможността да си изберемъ мѣстни кметове. Но уви! и до днесъ нѣмаме мѣстни кметове. Всичко става по хатъръ. Така напр. Айдемирския кметъ Дотипъ Иванеску не ще бѣде смѣненъ само защото билъ приятелъ на префекта. — Въ с. Додуларъ стана промѣна. Братътъ на Иванеску биде смѣненъ съ мѣстенъ. Това трая само три дни, защото веднага слѣдъ туй братътъ на Иванеску биде назначенъ за примаръ, а мѣстния уволненъ. Префектътъ даде декларация, че веднага ще накаже най-стро-го всички примари, които сѣ извършили несправедливости; но и до днесъ нито единъ не е наказанъ. Всички несправедливости и безобразия извършени отъ примаритѣ станаха извѣстни на префекта, но той остана глухъ и слабъ за всичко донесено отъ пострадалиятъ.

На 25 т. м. ще станатъ изборитѣ и сега вѣстникитѣ се занимаватъ съ реда на изборитѣ. Съ една рѣчь, въ вѣстникитѣ нѣма нищо важно. Камарашеску, който направи нещастни селянитѣ на 4—5 села и остави цѣла нова Добруджа безъ добитѣкъ, сега се кандидатира да го избератъ. Него ни посочиха за кандидатъ отъ Букурещъ и ние трѣбвало „щемъ не щемъ“ него ще избератъ. За изборитѣ имаме петъ листи: листа на Либералитѣ, — на Такиститѣ, — на Авериститѣ, — на Социалиститѣ и на Царянитѣ.

Демократичниятъ шефъ Авереску не унищожи джандармерията и не прѣмахна ангарията. Наборнитѣ комисии започнаха заседанията си и взематъ на общо основание младежитѣ родени 1897, 1898 и 1899 год. безъ огледъ на това, че сѣ служили въ българската армия. Тежко! но какво да правиме, роби сме...

Молиме, пишете ни поне вие нищо добро, опребенявайте надеждитѣ ни съ обѣщания. Нѣкакъ си свикнахме на ромънскитѣ, които станаха много дебели, не сѣ за върване.

Твой Кочукъ Мустафа.

Пристигнахъ, току що избѣгахъ добруджанци разказватъ, че жителъ отъ с. Канджикъ, Каро Ивановъ Коевъ е билъ взетъ отъ кѣщата си отъ трима ромънски джандарми, които отъ два мѣсеца насамъ кръстосватъ изъ Байрамъ Бунарска община, Куртбунарска околия, пратени

само за изтезание на население. Нима супрефекта до сега не е чулъ плачонетѣ на населението? Иванъ Коевъ е билъ съспалъ отъ бой и изкаранъ въ Добричъ съ каруца. Безъ да бѣде питанъ за нѣщо, чакалъ нѣколко дни въ затвора и най-послѣ го изкараха при единъ циганинъ имвнуемъ Ангелъ. Когато циганина излѣзълъ на една ставка при Коева, колѣначилъ и му се молилъ да го прости че е хвърлилъ обвинението върху него като му е заявилъ, „не можахъ да търпя тежкитѣ удари на джандаритѣ, които ми се нанесоха една нощъ въ затвора и за да спратъ побой, бѣхъ принуденъ да покажа насть и още други хора за че сте ограбили паритѣ на Иванъ Джандовъ! Скъпиятъ денъ Коевъ билъ освободенъ, но боледува въ побоя около 25 дн.

Георги Стояновъ отъ същото село на 3 пѣти е залаванъ, закарванъ въ гората отъ скѣпитѣ джандарми, подлаганъ подъ ножа на кляне за да каже кой има пушка и кой е ходилъ въ България на скоро, но е отговорилъ, че нищо не знае. Билъ е битъ твърдъ злѣ. Населението въ Байрамъ-Бунарска община е пропичало отъ тия джандарми. Въ всѣко село е поставенъ по едѣнъ таенъ агентъ отъ селото, какъвто е Вълко Яковъ отъ с. Касиджисъ. Той се е заловилъ здраво за работа и заявилъ открито въ кръчмата, че който не му изпълнява заповѣдитѣ, да си мисли...

Границата 29-IV-920 г. Н. Я.

ВЪНШЕНЪ ПРѢГЛЕДЪ

— Изъ италианския в. „Идеа Национала“ отъ 8 юни т. г. извличаме слѣдното съобщение:

„По покана на списанието „Расеня Италиана“, вчера се събраха нѣколко лица отъ политическия съветъ и журналистиката, за да чуятъ думата на д-ръ Иванъ Каранджуловъ, виденъ магистратъ и прѣдседателъ на македонскитѣ комитети въ България, който е дошълъ въ Италия да защитава автономията на Македония. Събранието се състоя въ салона на сн. „Расеня Италиана“ подъ прѣдседателството на директора на списанието г. Томазо Силани. Присъствуваха много политически мѣжѣ и журналисти, редактори и кореспонденти на голѣмитѣ италиански вѣстници.

„Слѣдъ изложението, направено отъ Каранджуловъ, който настоя да припомни, че Италия, заедно съ Съединенитѣ Штати и Япония, бѣше защищавала прѣдъ мирната конференция каузата на македонската свобода, започнаха важни разисквания, въ които взеха участие сенаторитѣ Корси и Артомъ, депутата Фоскарри, майоръ Ронкали и публичистътъ Гайда. Постигна се споразумѣние между присъстваващите да се даде ефикасна морална подкрѣпка на защитаващата отъ д-ръ Каранджуловъ кауза и да се образува единъ врѣмешенъ комитетъ, състоящъ се отъ г. г. Корси, депутата Фоскарри, майоръ Ронкали, д-ръ А. Цанети, д-ръ Каранджуловъ и отъ инициатора на събранието Томазо Силани. Този врѣмешенъ комитетъ ще трѣбва да се занимае съ образуването на окончателния комитетъ“.

Маженицитѣ Добруджанци въ Капарашъ

Сждбата на 118 български пѣнници.

Ромънскитѣ в кѣ „Социализмъ“ пише, че въ казармитѣ на 20-ия ромънски полкъ въ Капарашъ сѣ хвърлили 118 души българи отъ разни нѣднни-

чески лагери въ Сѣрбия. Тѣ, вмѣсто да бѣдатъ освободени и изпратени по домоветѣ имъ въ Добруджа, отгдѣто сѣ родомъ, бѣли сѣ изтезавани, тероризирани и заставяни неспирѣжкато да работятъ отъ ромънитѣ въ Капарашъ.

„Социализмъ“ иска шѣхното незабавно освобождение.

Хроника

— По свѣдения г. Ал. Раменовъ, членъ на Върховния Добрудж. Съветъ, снабденъ съ кочанъ и пълномощно отъ изпълнителния комитетъ, е събралъ повече отъ 15 (петнаесетъ) хиляди лева помощи, които, вмѣсто да прѣдаде въ касата на нашия комитетъ за общи нужди, използвалъ ги за свои лични нужди.

Прѣдупрѣждаваме всички добруджанци и български граждани да отказватъ за напредъ каквато и да е помощъ на този господинъ. Поканваме Раменова да внесе сумата и прѣдаде каската въ касата на изпълнителния комитетъ незабавно, иначе ще бѣде прѣдаденъ въ ръцѣтѣ на съдебнитѣ власти.

— Умоляваме всички добруджанци, които иматъ кочанъ и пълномощия за събиране помощи за добруджанското дѣло да дадатъ незабавно отчетъ.

— Офицюзътъ „Земледѣлецъ Знаме“, съобщава въ броя си отъ 16 того, че по рѣшение на постоянното присъствие, добруджанската землед. дружба не се признавала за околийска. Ние се чудимъ какъ бѣжанци, които иматъ толкова много грижи и задължения около сждбата на родната си, правятъ опитъ да партизанствуватъ и се маламатъ.

— Агенцитѣ съобщиха, че Гърция направила постѣпки да бѣде прѣдставявана отъ своя делегация въ дунавската комисия. Всѣки, разбира се, знае, че Гърция нѣма нищо общо съ Дунава, че въпроситѣ около плаването интересуватъ само крайбрѣжнитѣ държави. Гърция обаче, иска да си зазира гатата въ всѣка работа.

— г. Ив. Вазовъ, народниятъ пѣвецъ, чиято лира сто 50 години какъ възгѣва скѣрбитѣ и радоститѣ на българщината сѣ ненадминато искусство, ще празнува на 24 октомври т. г. своя 50 годишенъ юбилей. Готвятъ се голѣми тържества по тоя юбилей на великия българинъ. Добруджа, извѣшта толкова красиво отъ Вазова, ще участвува въ славнитѣ тържества по случай юбилея.

— Италианската министерска криза се разрѣши съ поемането властта отъ извѣстния държавонъ мѣжъ г. Джинолити. Както се знае, той е билъ винаги за едно тѣсно прѣстелство съ централнитѣ сили.

— Министерството на Земледѣлнето приготвяла обстойно окръжно по въпроса около издаването земя на бѣжанцитѣ.

— Комисията по настаняване бѣжанцитѣ е приготвила и внесла за разглеждане отъ министерския съветъ докладъ за колонизацията на новитѣ бѣжанци отъ Тракия, така и за онѣзи, забѣгнали по-рано отъ Добруджа и Македония.

— Окончателни резултати отъ изборитѣ въ Ромъния още нѣма. На протелеграфирани свѣдѣния отъ Букурещъ трѣбва да се гледа съ недоверие. Нека се вабѣлжамъ, че условията, при които станаха тия избори ги опорочаватъ издъно.